

Kök

1/1974

Kuva
PAIJULA HÄMEENKATU 3.A. PUH. 332383
-RIPSİKÄRVÄN TARKKUUDELLA

JUUSTOJEN ERIKOISMYHMÄLÄMME
Juustopuoti
HÄMEENKATU 3

HYVÄ JUUSTOVALIKOIMA
KOULUTETUT MYYJÄT
PALVELUALTTIUTTA

TERVETULOA TUTUSTUMAAN

KÄK

TURUN YLIOPISTON SAVO-KARJALAISEN OSAKUNNAN ÄÄNENKANNATTAJA

No 1/1974

likimain 25 vuosikerta?

Toimitus ja konttori:
SKO, YO-talo A
20500 Turku 50
puh 27619

toimittajat:
Helena Haapalainen
Tapani Lempiäinen
Marketta Rauramo

avustajat:
Lauri Rauramo
Toivo Tikkanen
Hannu Arve
Aimo Kejonen

kuvitus
Heikki Aro

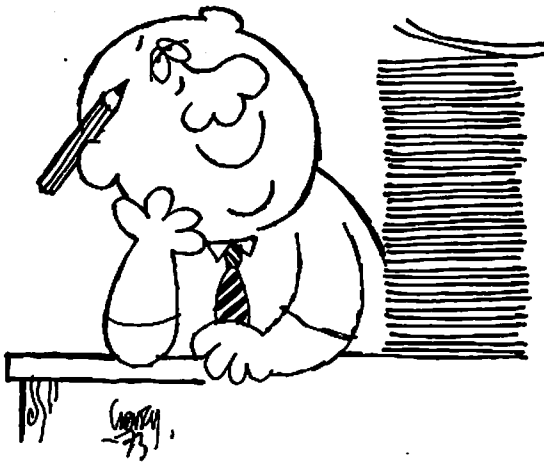
tili: KOP, Turku-
12094-880/4

Käsissärne pitelemänne KÄK-lehti on oikeas-
taan viime vuoden viimeinen numero, joka jäi
ilместymättä raivostuttavien tohelointien
johdosta. (Yritäs ite olla raivostumatta
kun kirjoitat samaa juttua puhtaaksi 3-4
kertaa, etkä voi edes haukkua ketään kun o-
let ite möhlinyt.) Tyhmästä päästä kärsii
koko ruumis, mutta toivottavasti KÄK- leh-
den tulevaisuus ei joudu koville toimitta-
jan toilausten johdosta. Ja sen taas ratkai-
see lähinnä ystävällisten ilmottajiemme pin-
nan ja huumorintajun venyvyys. No
No - onneksi nyt on herkin aika vuodesta,
puut alkavat viheriöidä , luonto rupeaa vir-
koamaan talvikohmeestaan ja ihmiset vappu-
kohmelosta. Opiskelijan olo on niin hyvä
kun ajattelee edessä olevaa pitkää aurin-
koista kesää, laineiden liplatusta, kesi-
vää nahkaa ja kaikkia muita kesään kuulu-
via ihanuuksia.

Ainaskin toivoo

Marketta Rauramo

INSPEHTORIN MUISTELMAT

Osakuntalaitoksen ollessa nykyään tavallaan vallikauhassa on mielenkiintoista kuulla, mitä sellainen henkilö, joka on toiminut sekä entisissä että nykyisissä osakunnissa, ajattelee osakuntalaitoksen merkityksestä. Osakunnan inspehtori prof. Lauri Rauramo on toiminut opiskeluaikanaan 30- ja 40-luvulla useita vuosia Viipurilaisen Osakunnan

isäntänä, ylioppilaskunnan hallituksen jäsenenä sekä osallistunut myös tiedekuntajärjestöjen toimintaan Lääketieteellisen tiedekunnan monivuotisena hallituksen jäsenenä ja puheenjohtajana. Lehtemme pyysi häntä vastaamaan joihinkin kysymyksiin:

Mikä merkitys oli osakunnalla Sinulle opiskeluaikanasasi ?

Kuuluin opiskeluaikapani Viipurilaiseen Osakuntaan, koska olin syntynyt ja käynyt kouluni Etelä-Karjalan kauniissa pääkaupungissa Viipurissa. Osakunta sijaitsi tuolloin vanhassa ylioppilastalossa, josta nykyinen sukupolvi lienee karkoittanut huolimatta siitä, että tämä talo oli syntynyt suurelta osin juuri osakuntien tarmokkaan toiminnan ansiosta. Opiskeluaikapani oli kaikkien ylioppilaiden pakko kuulua osakuntiin. Osakunta yhdisti oman maakunnan opiskelijat samojen harrastusten ympärille. Voikin sanoa, että siihen aikaan osakunta muodosti opiskelijaboksien seurusteluhuoneen. Siellä tavattiin tuttavvia, siellä pelattiin shakkia, pöytätennistä ja korttia. Lauan-taisin oli osakunnassa tanssit ja luonnollisesti osakunnan juhlapäivinä suuret juhlat myös osakuntahuoneistossa.

Opiskelutahti ei siihen aikaan ollut ehkä yhtä kiireinen kuin nykyään muissa lääketieteellisissä tiedekunnissa. Ei ollut lainkaan harvinaista, että jotkut osakuntalaiset tulivat säännöllisesti osakuntaan aamulla kello 10 aikaan, kun ovet avattiin ja poistuivat osakunnasta vasta kello 23 aikaan illalla, jolloin ovet suljettiin. Osakunnalla oli oma emännöitsijänsä Mari, joka asui osakuntahuoneistossa ja hän piti tarkkaa kuria ja järjestystä osakuntalaisten keskuudessa. Osakunnassa oli mahdollisuus aterioida tilaamalla vieressä sijaitsevasta vanhan ylioppilastalon ravintolasta kukkarolle sopiva ruoka-annos. Nähdäkseni oli hyvin tärkeää, että osakunta sijaitsi

keskellä kaupunkia. Sieltä pääsi kävelemään useimpiin ylioppilasbokseihin, eihän nuorena muutaman kilometrin kävelyretki tuntunut missään. Samoin kaikki huvittelupaikat, ennen kaikkea elokuvateatterit sijaitsivat melko lähellä osakuntaa, joten jos kyllästyi osakunnan suomiin ajanviettomahdollisuuksiin, pääsi nopeasti harastamaan mielihuvejaan muualle.

Käsitykseni mukaan osakunta oli mielenterveydelliseltä kannalta erikoisen hyvää ehkäisevää hoitoa omille jäsenilleen, siihen aikaan ei puhuttu psykiatrisen hoidon valtavasta tarpeesta ylioppilasnuorison keskuudessa ehkäpä juuri siksi, että osakunta muodosti eräänlaisen suuren perheen, johon kaikki samalta alueelta kotoisin olevat tunsivat kuuluvansa ilman muuta yhteen ja jossa voitiin keskustella erilaisista maailmankatsomuksellisista näkemyksistä monasti sängen kiivaastikin. Osakuntakokouksissa toisaalta voitiin virallisestikin opetella väittelyn taitoa. Toimiessani osakunnan isäntänä useita vuosia muistan erikoisen selvästi ne väittelyt, joita allekirjoittaneella oli nykyisen valtionvarainministeri Johannes Virolaisen kanssa. Väittelyt eivät suinkaan olleet poliittisia, kumpikaan meistä ei kuulunut silloiseen hallitsevaan poliittiseen järjestöön Akateemiseen Karjalaseuraan, vaan väittelyt koskivat ennen kaikkea osakuntajuhlia. Virolainen oli innokas raittiusmies, joka halusi, että osakuntajuhlissa ei saisi tarjota minkäänlaisia alkoholipitoisia juomia ja allekirjoittanut isäntänä joutui virkansa puolesta väittelemään hänen kanssaan. Säännöllisesti väittelyt päättyivät äänestykseen, jossa allekirjoittaneen kanta voitti. Katsoen kuitenkin äänestäjäkunnan kokoonpanoon en rohkene laskeaavoittojani ainakaan yksinomaan poliittisen väittelytaitoni etevämmyden ansioksi.

Mitkä olivat siihen aikaan osakuntien, tiedekuntajärjestöjen ja poliittisten järjestöjen suhteet ?

Tämä on jossain määrin vaikeasti vastattava kysymys. Siihen aikaan kuten mainitsin koko ylioppilaskunnan toiminta pohjautui perusyksikköinä osakuntiin. Sen sijaan osakuntien sisällä oli eri poliittisia näkemyksiä omaavien ryhmien listat, joilta edustajat osakunnan vaaliliittona valittiin ylioppilaskunnan edustajistoon. Asetelma oli siis täysin päinvastainen kuin nykyään, jolloin poliittiset ryhmät muodostavat pääjärjestöt, joissa ei ole laisinkaan huomioitu kotiseudun mukaista jakutumista. Näin ollen demokraattisuus oli silloin huomattavasti parempaa, koska voitiin jakaa ehdokkaat useamman

kuin yhden ominaisuuden perusteella eri ryhmiin.

Tiedekuntajärjestöt alkoivat siihen aikaan juuri järjestäytyä voimakkaammin, lääketieteen kandidaattiseurahan tosin oli toiminut jo pitkään sangen voimakkaana ja kompaktina ryhmänä, mutta se keskityi pelkästään ammattiasioihinsa ja antoi edustajiensa mennä ylippilaskunnan vaaleihin osakunnan ryhmien mukana. Poliittisista ylioppilasjärjestöistä oli Akateeminen Karjalaseura ylivoimaisesti voimakkain. Nähdäkseni oli kuitenkin sangen onnellista, että Akateeminen Karjalaseura ei pyrkinytkään yleensä menemään yhtenäsenä vaaliliittona, vaaleihin, vaan kuten mainittua vaaliliitot muodostettiin eri osakuntien sisällä.

Miten uusien osakuntalaisten asema oli järjestetty ?

Siihen aikaan uudet osakuntalaiset olivat ensimmäisen opiskeluvuotensa ajan nk. fukseja. Näille oli järjestetty erikoinen koulutus ja osakunnassa oli oma virkamiehensä, fuksimestari, joka vastasi tästä koulutuksesta. Tähän koulutukseen kuului mm. osallistuminen kaikkiin osakunnan yhteisiin rientoihin, koskivatpa nämä sitten kunnianosoituksia, urheilua, erilaisia talkootyöluonteisia töitä tai urheilua. Tällä tavalla ylioppilaista saatiin aina melko huomattava kantajoukko osallistumaan erilaisiin massatilaisuuksiin. Osakuntanauhat jaettiin näet vasta ensimmäisen vuoden lopulla niille fukseille, jotka olivat osallistumalla yhteisiin tilaisuuksiin osoittaneet kelpoisuutensa ja halukkuutensa osakuntaperheen täysivaltaiseksi jäseneksi.

Fuksien vastaanotto osakuntaan, fuksiaiset, oli suuri ja riemuinen tilaisuus, johon kaikki osakuntalaiset yleensä pyrkivät saapumaan, Tällöin fuksit tulivat mitä erilaisimpien kulissien läpi osakuntalaisten eteen, jotka istuivat pimeässä ja saivat esittää fukseille erilaisia kysymyksiä. Luonnollisesti, jos fuksi oli hauskanäköinen tyttö, pääasiallisesti kysymykset koskivat vartalon ympärysmittoja ja puhelinnumeroa. Miehillä taas eräs yleisimmistä kysymyssarjoista oli seuraava:

- Missä naisilla on kiharimmat karvat?

Fuksi ei luonnollisestikaan tähän vastannut mitään. Oikea vastaus oli: Australiassa. Seuraava kysymys oli:

- Missä naisilla on toiseksi kiharimmat kiharimmat karvat?

Tähän ehkä joku fuksi jo keksikin oikean vastauksen, joka oli: Afrikassa. Sitten kysyttiin:

- Missä naisilla on kolmanneksi kiharimmat karvat?

Tähän sitten joku yritti vastata Uusi Seelanti tms, mutta tällöin oli oikea vastaus: siellä, missä fuksin likainen mielikuvitus aluksi kuvitteli.

Nykyäänhän tällaisesta fuksikasvatuksesta on jo luovuttu, mikä on oikeastaan vahinko, koska ihminen yleensä osaa panna arvoa vain sellaiselle, jonka tavoittelemisessa on ollut vaivaa. Näin ollen osakunnan jäsenyyttä arvostettiin huomattavasti enemmän juuri fuksikasvatuksen johdosta. Mainittakoon myös, että osakunnan kuuluisimpiin juhliin Viipurilaisessa Osakunnassa kuului Pamaus, johon fuksit eivät päässeet muuta kuin jonkun vanhemman osakuntalaisen seurassa, koska pelättiin, että he eivät vielä osaisi käyttäytyä kyllin arvokkaasti.

Miten urheiluharrastettiin osakunnissa siihen aikaan ?

Osakunnat vastasivat kokonaan ylioppilasurheilusta ja osakunnalla oli oma urheiluoheensa. Osakuntien välillä pelattiin oikein viralliset sarjaottelut, ainakin pesäpallossa ja vesipallossa ja sen lisäksi osakunnan urheilujoukkue osallistui myös akateemisiin mestaruuskilpailuihin. Itse harrastin osakunta-aikanani vesipalloa, pöytätennistä ja tennistä.

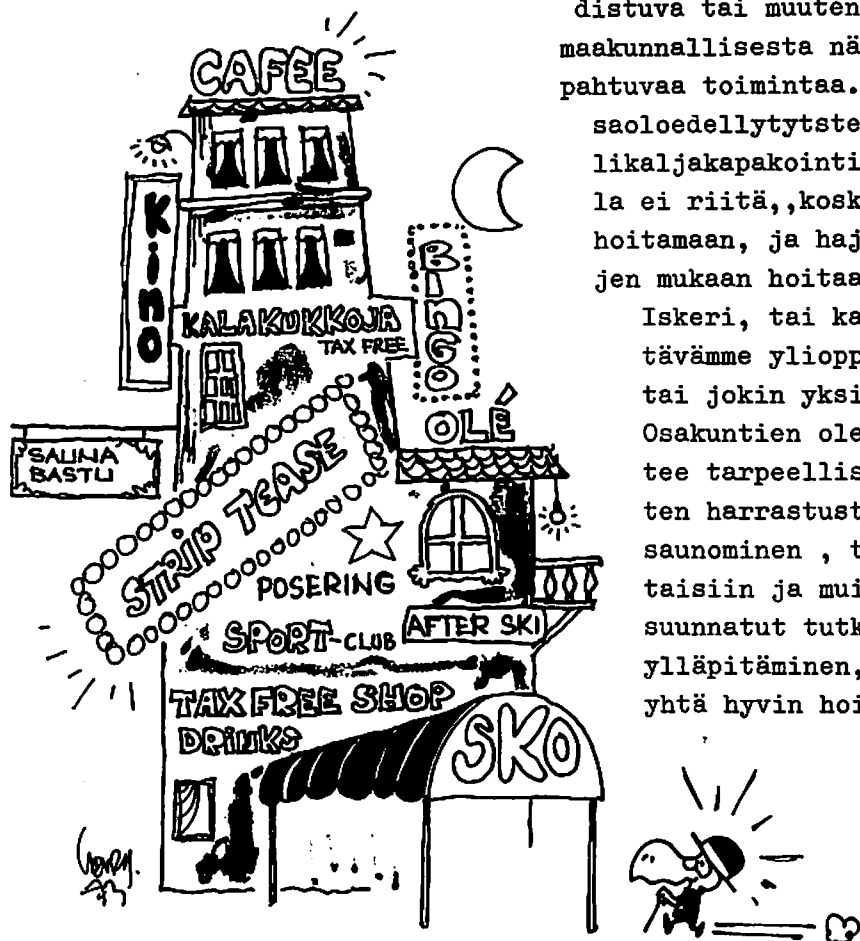
OSAKUNTALAITOKSEN TEHTÄVISTÄ

TYY:n piirissä on syntynyt osakuntien rinnalle 1950-luvun alussa opintosuuntayhdistyksiä ja viime vuosikymmenen loppupuolella puoluepoliittisten mielipiteiden varaan syntyneet yhdistykset tulivat mukaan tšekäläiseen ylioppilaselämään. Samalla osakuntien asema on koko ajan heikentynyt, nimenomaan poliittisten järjestöjen tullessa yhä merkittävimiksi, niin että osa opintosuuntayhdistyksistä ja osakunnistakin on saanut vahvan puoluepoliittisen väriytyksen ja menettänyt siten alkuperäisen tarkoituksensa, tai merkittävän osan siitä.

Koko kuvaamani kehityksen ajan on keskusteltu osakuntalaitoksen tarpeellisuudesta. Erityisesti viime kesäisten vuokrasopimusneuvottelujen aikana TYY:n edustajat ovat asettaneet sen kyseenalaiseksi - valitettavasti varsin perustellusti nykytilannetta ajatellen. Mielestäni kuitenkin osakuntalaitoksella on oikeus olemassaoloon, mutta osakunnilla tulee olla kotipaikka-alueeseen kohdistuva tai muuten alueellisesta

maakunnallisesta näkökulmasta tapahtuvaa toimintaa. Pelkkä olemassaoloedellytysten luominen välikaljakapakointia harjoittamalla ei riitä, koska sen pystyy hoitamaan, ja hajanaisten hujen mukaan hoitaakin ravintola

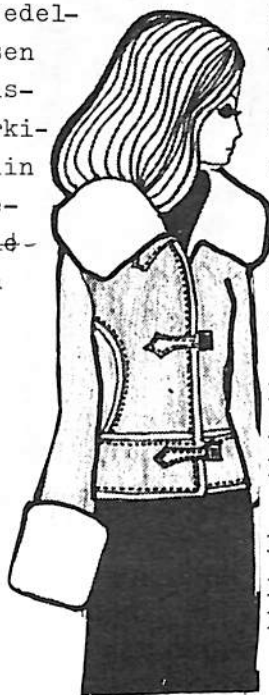
Iskeri, tai kaikkivoipa ystävämme ylioppilaskyläsäätiö, tai jokin yksityinen yritys. Osakuntien olemassaoloa ei tee tarpeelliseksi sellaisten harrastusten (reippailu saunominen, tšekäläisiin tehtaisiin ja muihin laitoksiin suunnatut tutkimusretket ym) ylläpitäminen, jotka TYY voi yhtä hyvin hoitaa, tai jotka

sopivat siinä harrastuspiirien, opintosuuntien kuin osakuntienkin toimintaperiaatteisiin. Osakunnat tietysti tarvitsevat tällaista yhteisluontoista toimintaa rahoituksen ja jäsenistön hankkimiseen. Lähiaikoina entistä enemmän, mutta niin sanoakseni elinkeinona, ei ollakseen osakuntia. Seuraavassa joitakin varteentet-
tavia näkökohtia.

1) Kun ajatellaan Savo-Karjalaista osakuntaa ei tällaisia toimintamahdollisuuksia ole vaikea löytää. Mielestäni osakuntamme ja sen jäsenten tulisi aina muistaa Savon ja Karjalan kuntien jatkuvaa maaltamuuttoa ja ~~huorta muuttotappiota aiheuttavat~~ ja edelleen tuosta muuttotappiosta koituvat haitat, sekä pyrkiä poistamaan niitä. Kun kotiseurarakkaus on osa osakuntamme arvossapitämää ⁵äänmaallisuutta, tavallaan sen lähtökohta ja edellytys, tulisi kehitysaluepoliittisten ongelmien olla SKO:n omimpia ongelmia. Osakunnalla tulisi oikeastaan olla etuoikeus toimenpiteisiin, joilla näitä ongelmia pyritään ratkaisemaan. Meidän ei tietystikään tule väistyä syrjään silloinkaan, kun jokin muu järjestöeh-tii käsittelemään niitä ennen meitä, kuten taisi tapahtua jokin vuosi sitten erästä keskustelutilaisuutta järjesteltäessä. Vain tämääntapaisessa alueellisessä yhteydessä on puoluepolitiikan tuominen osakuntaan mielestäni luvallista.

2) SKO:n alueelliselle luonteelle olisi myös sopivaa 1960-luvulla alkuun pantu matkailutoiminta, joka liittyykin läheisesti edelliseen. Resurssimme eivät riittäneet sen jatkamiseen. Sattuneista taloudellisista takaiskuista huolimatta tulisi harkita Itä-Suomen Matkailutoimiston henkiin herättämistä edellisen yrityksen kokemuksista oppia ottaen. Silloin ei taidettu kiinnittää riittävästi huomiota uuden henkilökunnan kouluttamiseen.

Henrietta

Muotitytöille
aina
uusinta
lautta
hyvännäköistä
muotia

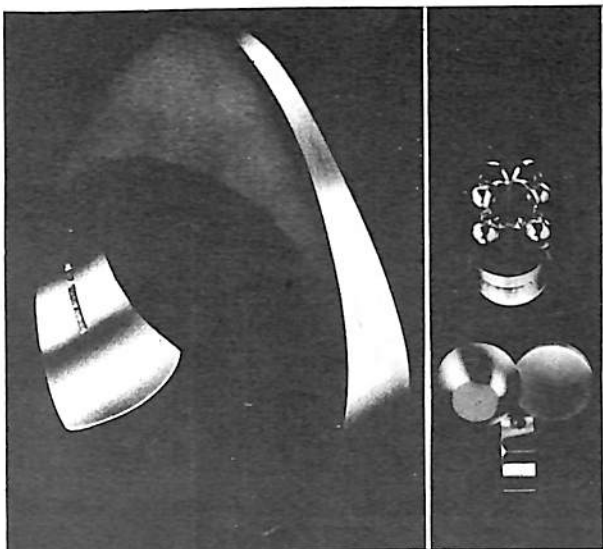
Päämyymälät:
Aurakatu 14
Humalistonkatu 5

Edullisten ostojen
puoti:
Hämeenkatu 1

3) Opinto-ohjauskiertueita SKO on ollut järjestämässä itäsuomalais-ten sisarosakuntien kanssa, mutta tätäkin toimintaa varmaan voitaisiin tehostaa.

4) Perinteellistä kotiseutututkimustakaan ei pidä unohtaa. Se ainakin luo kontakteja kotikuntien ja osakunnan välille, oli sitten kyseessä kansantieteen tai muun vastaavan aineiston kerääminen tai esim vaikuttaminen seutusuunnitteluun. Kotiseutututkimusten järjestämisessä muuten viime keväinen vuosijuhlapuhujamme prof. Heikki Kirkinen lupasi apua, jota varmaan saataisiin tuolta mäeltäkin.

Osakuntamme on tulossa siihen ikään, että se voisi harkita väkivasti oman kotiseutujulkaisusarjan aikaansaamista. Historiikki-toimikunta on jo viitannut tähän, mutta osakuntakokous suhtautui asiaan kovin epäsuopeasti. Ehkä toistan ehdotuksen tässä: 50-vuotisjulkaisu voisi olla sarjan ensimmäinen numero. Kun tällaiseksi kotiseutujulkaisuksi syntynyt Turun Ylioppilas näyttää kuolleen, SKO:lla olisi mainio tilaisuus paikata aukko. Osakunnan taloudellista räsitusta voitaisiin varmaan helpottaa ulkopuolisella tuella. Helpottaakseen tämantapaisten suhteiden ylläpitoa SKO

Kun tarvitset
vaatteita,
pidä mielessä

KESTILÄ

Turun Kultaseppä Oy

20100 TURKU 10 KAUPPIASKATU 5
PUHELIN 12707

Turussa: YLIOPISTONKATU 26
EERIKINKATU 12

tulisi pyrkiä Suomen Kotiseutuliiton jäsemeksi. Kesäpäivät ovt kuuluneet SKO:nkin perinteisiin, mutta ovat jostain syystä jääneet pois. Kotiseutujulkaisun aikaansaamiseksi mahdollisesti suoritettavay tutkimusmatkat tarjoaisivat tilaisuuden kymmenille osakuntalaisille melko pitkäksi aikaa. Kesäpäivät ovat jokaisen matkaan pääsevän osakuntalaisen tilaisuuksia. Niiden järjestämisessä kuten paljon muussakin voisimme vaikka käydä kyselemässä neuvoa lähimmäistä naapuriltamme SHO:lta.

5) Julkaisuhanketta lähellä olisi mielestäni ajatus Savo-Karjalaisen maakuntakirjaston luomisesta.

6) Hupirintamalla SKO:lla on vahvat perinteet sen piirissä toimineen ja seniorijuhlassa kokoontuneen Kulinaarisen tiedekunnan, (Facultas Culinara Societatis Savo-Kareliensis Turkuensis) ansioista. Tiedekunta pitäisi jotenkin saada koolle lähestyvän 50-vuotisjuhlan yhteydessä. Meillä jäsenillä ei kuitenkaan ole mahdollisuutta vaikuttaa asiaan, sillä tiedekunta on itsenäinen ja valta on keskittynyt lähinnä dekaanin, akateemikko Yrjö Väisälän poismenon jälkeen, notaari prf T.J. Kukkamäen käsiin. Hänelle tietääkseni lähtikin viime seniorijuhlassa mukana olleilta jäseniltä armollinen tiedekunnan koollekutsumista koskeva anomus. Ellei tällä ole toivottua vaikutusta, voidaan itäsuomalaisia ruokaperinteitä toki valvoa muutenkin. Juhlat ovat juhlia kuitenkin, varsinkin vuosijuhlamme ovat vuoden tapauksia YO-talon vaiheilla, eikä sen perinteitä ole syytä katkaista.

Tämä pitkä ja ehkä vaikealukuinen kirjotelma sopinee alustukseksi lehden ilmestymistä seuraavassa kokouksessa toivottavasti alkavaan keskusteluun. Toivon myös hallituksen ja osakuntakokouksen ajattelevan näitä asioita suunnitellessaan tulevaa toimintaa.

Toivo Vuolteen

vilperi

**KÄYTETTYJEN LASTENVAATTEIDEN ERIKOISLIIKE
HÄMEENKATU 10 - PUH. 24 602**

**OSTAA JA MYY 0-10-VUO-
TIAITTEN LASTEN VAAT-
TEITA.**

Avoimna 9.30-12.00 ja 15.00
-18.00, lauantaisin 9.30-
14.00.

Keväällä 1973 S-KO:n silloinen kuraattori Toivo Tikkanen otti yhteyttä Turun Yliopiston Suomen historian laitokselle asianaan osakunnan 50-vuotistaipaleen kartoitus. Kysymyksestä oli aikaisemmin osakunnan puitteissa keskusteltu eri vaihtoehdoista, mm. sosiologisen tai kansatieteellisen tutkimuksen mahdollisuuksista. Mutta kuultuaan asiantuntijoita historiikkitoimikunta katsoi sopivimmaksi historiatieteellisen tutkimuksen. Suomen historian laitoksella tehtävä annettiin allekirjoittaneelle pro gradu-työnä suoritettavaksi.

Oman ongelmansa työssä muodostaa lähdeaineiston puute, sillä koko kerhoajan (1925-1957) arkisto on kadonnut. Tällä hetkellä on tallella vain neljä kerhon pöytäkirjaa vuodelta 1933, kerhon matrikeli, saapuneita kirjeitä eri vuosilta sekä joitakin Kulinaarisen Tiedekunnan papereita. Kaikki maakuntakerhot toimivat ylioppilaskunnan tiloissa ja useaan otteeseen

tehtyjen muuttojen yhteydessä arkistomateriaali lienee kadonnut. Sama asia on havaittavissa myös muiden osakuntien kohdalla eli niiden arkistoista löytyy vain osakunnan (1957 -) aikaista materiaalia.

Tietojen hankkiminen kerhoajalta on ollut varsin työlästä ja aikaa vievää. Keväällä 1973 laadimme Toivo Tikkasen, Veikko Niemen (S-HO:n kuraattori) ja Leo Haltsonen (tekee S-HO:n historiikkiä) kanssa melko laajan kyselylomakkeen, jonka avulla yritimme saada tietoja kerhoajalta. Lähetin kyselyn 135:lle entiselle Savo-Karlaisen Kerhon jäsenelle; vastauksia on tähän mennessä saapunut 37 kpl. Kyselyllä pyrittiin saamaan tosiasiatietoja, joten sinänsä vastausprosentti ei ole ratkaiseva. Useimmiten vastaajat ovat kokeneet 20-40 vuoden takaiset tapahtumat liian kaukaisiksi voidakseen sanoa asioita varmasti. Kirjallista kyselyä olen täydentänyt haastattelulla.

Tärkeimmäksi lähteeksi kerhoajalta on noussut Turun Ylioppilastehti. Apua on myös TYY:n kahdesta historiikista: Toivo T. Rinteen 10-vuotis ja Seppo Okon 50-vuotishistoriikki. Molemmat ovat käsitelleet maakuntakerhoja suppeasti teoksissaan. Lisäksi on joitakin erillisiä artikkeleita, jotka koskevat ko. aihetta.

Mutta kokonaisuutena katsoen on kirjasto- ja kirjallisuuslähteiden osuus kerhoajalta varsin pieni.

Työn dispositio jakaantuu johdanto-osaan ja kolmeen kronologisesti etenevään päälukuun. Johdannossa käsittelen sekä tutkittavan aiheen miljöötaustaa että käytettyjä lähteitä ja problematiikkaa. Päälukujen katkaisukohtat ovat vuodet 1939, 1957 ja 1974. Vuosi 1939 on rajana käyttökelpoinen siinä mielessä, että Savo-Karjalaisen Kerhon toiminta pysähtyi lähes kuudeksi vuodeksi sotien aikana. Sotien jälkeisessä kerhoilmapiirissä tapahtui selvää muutosta. Seuraava raja on varsin selvä, sillä maakuntakerhon muuttuessa 1957 osakunnaksi tapahtui huomattavia muutoksia. Alaluvut ovat puolestaan jaoteltu systemaattisesti. Tällöin voidaan kuvata Savo-Karjalaisen Kerhon/Osakunnan toimintaa yhtenäisesti ja yksityiskohtaisesti.

Savo-Karjalainen Ylioppilasseura perustettiin 6.11.1925, jonka nimi muutettiin v. 1932 Savo-Karjalaiseksi Kerhoksi ja joka v.1957 julistautui Savo-Karjalaiseksi Osakunnaksi. Perustavassa kokouksessa uuden seuran ohjelma määriteltiin isänmaallis- ja maakuntahenkiseksi. S-KK:n tärkeimmäksi toimintamuodoksi tuli kuitenkin toiminta Savosta ja Karjalasta tulleiden ylioppilaiden yhdyssiteenä ja toveripiirinä. Kerhon toiminnassa tuli voimakkaasti esiin viihteellinen puoli. Jäsenyys oli vapaaehtoinen, jäsenmäärän huippu aikakautena 1925-1939 keskittyi 1930-luvun alkuun (n.60 opiskelijaa), jonka jälkeen tapahtui voimakasta vähenemistä. Sama ilmiö oli havaittavissa koko ylioppilaskunnan jäsenmäärässä. Talvi- ja jatkosodan aikana kerhon toiminta lamaantui lähes täydellisesti, kunnes se jälleen keväällä 1945 aloitti toimintansa.

Ensimmäisen 10-vuotiskauden aikana luotiin ne traditiot, jotka elivät Savo-Karjalaisessa Kerhossa aina viiskymmenluvulle saakka. Muutos osakunnaksi 1957 merkitsi tehtävien lisääntymistä ja jäsenmäärän huomattavaa kasvua. Ylioppilaskunta luovutti osan tehtävistään osakunnille ja niiden jäsenyys tuli pakolliseksi. Samalla kun TYY auttoi taloudellisesti osakuntia, se toivoi osakunnilta sekä aatteellista että toiminnallista tukea. Kuusikymmenluvulla osakunta-aate joutui melkoiseen vastatuuleen, Tällöin nostivat päätään tiedekuntayhdistykset. Vaadittiin maakunnalliselle heimoaatteelle perustuvien osakuntien laukkauttamista, tai ainakin niiden etuoikeuksien poistamista. Vuonna 1969 poistettiin osakuntien pakkojäsenyys, jolloin esim. S-KO:n jäsenmäärä putosi n. 800:sta lähes puoleen. Tämän vuoksi toiminta on vaikeutunut ja yritetty löytää uusia, enemmän aktiivisia, toimintamuotoja.

On kesäinen lauantai-ilta ja huvilan portailla istuu kaksi henkilöä: alletöhertänyt ja 1 kpl isoisia - nyttemmin ukkivainaa. On siinä saunottu ja molempien ainoan verhon muodostaa strategiset alueet peittävä pyyhe ynnä patteri limsa- ja kaljapulloja. Siinä on esityksen yleinen lähtökohta.

Alkaa siinä ukkivainaa filosofoimaan. Katselee kaljapulloa kourassaan ja tuumii: "Minulla sitä ei koskaan ole ollut alkoholi-ongelmaa. Aina on ollut juotavata." Mitäpä tuohon enää lisäämään. Hana on auki ja juttu alkaa juosta.

Kuten tästä yleisestä juttelun avauksesta jo käy selville, oli raittiusaate aina lähellä ukkivainaan sydäntä. Suvussamme on ollut tapana tuhota mahdollisimman nopeasti kaikki käsillä oleva viina, ettei joku heikko yksilö joutuisi kiusaukseen. Ei ukkivainaa kuitenkaan varsinaisesti ollut raitis, sillä hänen mietelauseensa oli: "Kyllä ruokaryyppy on poikaa, vaikka ruokaa ei olisikaan." Tupakointia ukkivainaa ei sulattanut ja minuakin hän neuvoi: "Elä sie poika ikänäsi tupakoi. Siinä vaan männee raha savuna taivaalle. Vaan juo sie viinaa; ensimmäisenä päivänä siulla on mukavaa kännissä, toisena kauhiaa kankkusessa ja kolmantena saat putelista vielä kukkavaasin tai rahhaa, jos viet Alkoon."

"Tyttö kuumana ja kalja kylmänä", lienee sopiva ukkivainaan ajatelmä siirryttäessä naisasioihin. "Katsohan sie poika", sanoi ukkivainaa, "poikamies on kuin komia honka, joka kasvaa ylväänä metässä. Sitte tulloo tyttö ja kaataa sen hongan, ja uittaa sen kihlausajan läpi siihen avioliiton vapriikkiin, jossa siitä hongasta tehhään paskapaperia." Minä siinä kyselemään, että mitenkäs se on ukki. Sinä ite kerroit, miten kävit joka pyhä mummi riijoomassa kestikievaripelillä. Sinä sentään asuit Nurmeksessa ja mummi Liperissä. Ukkivainaa sano, jotta hän oli silloin vähän hullu. Velipoikakin oli hänelle muutama syksylauvantainen sanonut, jotta oletko sinä Eetu hullu, kun hoet, jotta kato kauniita maisemia. Räntäsateista korpee tuolla tien varrella vaan on. No, ukkivainaa tuumi, että kylläsinä vielä teet itekin sen viimeisen virheen. Vaan kun rupeat tosissasi akanottoo aattelemaan, niin teetä sillä morsiamellasi karjalanpiiraat, ja kato, minkälaiset teköö. Piirakan näkö kertoo paljon luonteesta. Sitten voit vielä pestä kosmetiikat sen naamalta, jotta tiijät, miltä se näyttää luonnossa. Sitten kun pappi on aamenen sanonut, niin akkaa on

piettävä hyvästi: "Rakasta ja kepitä sitä sekä ulkoisesti että sisäisesti."

Raha oli ukkivainasta kovasti käytännöllistä. Kolikot käyvät hyvin meisselistä ja setelit ovat kelvollisia tulensyöttäjiä. Rahaa ei tosin saa halveksiakaan. Sillä saa lähes mitä tahansa mahdollista lukuunottamatta 'hyvää kalaonnea'. Helppoimmat tavat rikastua on ryhtyä tekemään rahaa itse tai ruveta pankkirosvoksi. 30 markan setelien levittämisessä voi kuitenkin olla vaikeuksia. Pankkirosvo taas elää varsin mukavasti. Jos keikat onnistuvat, elää hyvin. Jos epäonnistuu, hommaa valtio kuitenkin asunnon ja työpaikan. Asunnossa voi olla moittimista, ikkunaverho puolen tuuman terästä ja säppi vikapuolella ovesa, mutta eipä vuokraakaan ole iso.

Vaihtaaksemme aihetta kalterien paremmalle puolelle ukkivainaa määritteli seurustelutaidon kyvyksi puhua oudosta asiasta tunnin ajan kenenkään huomaamatta puhujan tietämättömyyttä. Poliitiikasta ukkivainaa ei pitänyt. Väitti vain, ettei hän arvosta punataudista, ummetuksesta ja ähkystä kärsivää porukkaa. Sitäpaitsi hän vanhana hevoshuijarina ei välittänyt lehmänkaupoista.

Joo joo! Muistuupa mieleeni sekin kerta, kun ukkivainaa eräillä päivällisillä morkkasi meijerin isännöitsijän kuullen kyseisen meijerin voita. Voi oli hänen mukaansa täysin kelvotonta: Ihmisruuaksi kelpaamatonta ja ketunmyrkyksikin tehotonta. Vaan mitäpä menneistä. "Se siitä ja loput osamaksulla", sanoi ukkivainaa.

Sepät Oy

SATAKUNNANKATU 31

puh. 304 550, 304 548

kont. 304 503, 504 580

Osuusliike TARMOLA

50-VUOTISJULKAISU

Historiikka varten ei ole vielä saatu kerayspäällikköä, mutta tili sensijaan on avattu. Varsinkin postimaksuja ajatellen se on postipankissa: Tu 510 149-6

Tälle tilille toivotaan osoitettavan kaikki 50-vuotisjulkaisua varten tarkoitetut maksut. Esim. 40-vuotisjulkaisua on vielä jäljellä. Hinta nid. 5 mk ja sid. 10 mk. Tilaus käy kätevästi oneisen tilin välityksellä.

50-vuotisjulkaisuun seniorineuvosto ehdotti otettavaksi mukaan Savo-Karjalaisen Ylioppilasseuran ja Savo-Karjalaisen Kernon matrikelin, mutta asiaa ei ole käsitelty vielä osakuntakokouksessa, niin että perasta kuuluu.

K Ä K - V A A R I

On ongelmia, joista keskusteleminen on helppoa aivan vieraan kanssa. KÄK-vaari, lukijoittemme takavuotinen ystävä on tuntematon, jolle kuka tahansa lukijamme voi kirjoittaa ja kertoa vaikeuksistaan. Nimimerkki kirjeen alla riittää. Vastaukset käsitellään vain lehden palstoilla. KÄK-vaari ei vastaa kirjeitse.

Hyvä KÄK-vaari!

Jouduin taannoin ikävään tilanteeseen, jossa käytetty sana jäi kaivelemaan mieltäni. Mikä on yöjalka?

"Yöjalat sängyssä"

V a s t a u s

Sanakirja antaa kaksi vaihtoehtoa:

- 1) sohvassa oleva taitettava apujalka, jota käytetään sohvalla ollessa levällään
- 2) talonpoikaisväestön keskuudessa ilmenevä tapa käydä yöjallassa

Hyvä KÄK-vaari!

Mitä minun on tehtävä? Minulla on kolme aviotonta lasta erään opiskelijatyttöä kanssa. Elatusmaksut vievät minut vararikkoon.

"Epätoivoinen"

V a s t a u s

KÄK-vaari on kiitollinen, jos joku keksii vastauksen. Neuvoja tarvitaan.

Arvoisa KÄK-vaari!

Sain eilen kirjeen: "Jättäkää vaimoni rauhaan tai tapan Teidät"

Kirjeessä ei ollut allekirjoitusta, joten en tiedä, kenet pitää jättää rauhaan. Toisaalta pelkään henkeni puolesta; Mikä nyt neuvoksi.

"Pahassa pulassa"

V a s t a u s

Seuran vaihdos. Yritä muualla uudestaan.

YRITTÄJÄIN VAKUUTUS
keskinäinen yhtiö
Kauppiaskatu 10 D Turku
p. 26234

TURUN YLIOPISTON SAVO-KARJALAINEN OSAKUNTA ry.
Yo-talo A, 20500 Turku 50, puh. 27619

INSPEKTORI: prof. Lauri Rauramo

HALLITUS:

kuraattori	Martti Kankkunen
toinen kuraattori	Heikki Reisbacka
pääsihteeri	Jouko Miettinen
taloudenhoitaja	Mauno Savolainen
emäntä	Rauni Laukkanen
isäntä	Tapio Lempiäinen
kulttuurisihteeri	Leena Rouvinen
sisäasiainsihteeri	Raija Päivinen
ulkoasiainsihteeri	Maija Vuorinen

MUITA VIRKAILIJOITA:

toiminnanohjaaja	Timo Juuti
koulutussihteeri	Timo Sihvonen
tiedotussihteeri	Terttu Virtanen
urheilunohjaaja	Teppo Toivanen
KÄK-lehden päätoim.	Marketta Rauramo
apusihteeri	Helena Haapalainen
apuemännät	Maija Vuorinen, Tarja Tuominen, Liisa Hurme, Leila Jaakkola, Liisa Kärkkäinen
nuori isäntä	Timo Pakarinen
apuisännät	Jorma Hynninen, Hannu Kujala
1. oluenmyyjä	Antero Johansson
arkistonhoitaja	Hannu Arve

Ilmoitushinnat (1 n:o): 1/16 sivua 15 mk, 1/8 s. 30 mk, 1/4 s. 50 mk, 1/2 s. 90 mk, 1/1 sivu 150 mk ja takakansi 200 mk (tai vastaavasti 1/4:lla korotettu osahinta). Toistuvista ilmoituksista annetaan alennusta 10% toisen, 20 kolmannen ja 30 neljännen numeron osalta.

Ne tunnelmalliset
viihtyisät hetket
ja tunnetusti
maukkaat MARINELLAN
herkut - - -

marinella
kellonsoittajank. 3-7

PUH. 335059

HUOLTOASEMA

G. ÖSTMAN Turku
☎ 20521, 332073

Ateriat edullisesti

opiskelijain
kukkarolle sopivln
hinnoin

Tervetuloa!

BAARI
Kurjentupa

Vähä-Hämeenkatu 1
puhelin 19 615.

T:mi Parturi-Kampaamo
A.LAHTI
Hämeenkatu 10

artimer

HÄMEENKATU 10
☎ 27 159

ANTIIKKIA

HÄMEEN ASUSTE
Hämeenkatu 8 p. 18463
asusteita edullisesti

Muotiliike Eira
TURKU

Jalkinekorjaamo

A.SINISALO

Hämeenkatu 6, puh. 331 351

KONEELLINEN JALKINEKORJAAMO

V. LEHTO

Hämeenkatu 12
puh. 21817

KULTA- & KELLOLIIKE

N. Hiltunen

TURKU - HÄMEENKATU 12 ☎ 23 910

PAPERIKAUPPA - KEMIKALIO
Väinö Lehto

Hämeenkatu 1, Turku 50
puh. 25 333

VEIKKAUSASIAMIES

**KIRJANSITOMO
LAGERCANTZ**

Yliopistonkatu 5
puh. 27028

LAITTA A GRADUT KANSIIN
ALTA AIKAYSIKÖN

Toivo Tikkanen
Kuopion Museo
Kauppakatu 23
70100 KUOPIO 10

Foto:
ADAM,
Viipuri.

...sellaista ol' Viipurissa
pyöreen tornin hämärässä
seurassa niin hilpeässä

... ja nyt Savo-Karjalaisen
Osakunnan

PUPPI :ssa